

Het Missieteam van Volendam

Vanaf het moment dat haar broer als missiepater naar Congo in Afrika ging, is Aaf Beers-Schilder – in Volendam ook bekend onder haar bijnaam Aaf Madoet – actief met het inzamelen en verzenden van allerlei hulpgoederen. SamenKerk nam eens een kijkje in de flinke opslaghal van het Werkend Missieteam Volendam.

In een grote hal vol opslag van voedsel, kleding, meubels en speelgoed is Aaf Beers-Schilder (78) aan het werk. Vanuit deze opslaghal worden containerschepen, vrachtwagens en zelfs vliegtuigen met allerlei goederen gevuld om missiepaters en -zusters wereldwijd te ondersteunen. Ze wordt daarbij geholpen door zo'n zestig vrijwilligers, die hier bijna dagelijks mee bezig zijn. En dat nu ruim vijftig jaren. Het begon allemaal rond het jaar 1965 toen Aaf Beers zuster Julia hielp om wat roestige medailles te verkopen. Althans, ze zorgde ervoor dat ze met wat geleend geld van haar vader echte zilveren medailles kon kopen én verkopen voor het goede doel. Mensen helpen dat was en is nog altijd haar ideaal. Het ondernemerschap en zaken regelen heeft ze niet van een vreemde. Haar vader, en later haar broers en zussen, hadden een groot familiebedrijf, Hein Schilder Bouw, maar ook het beroemde Hotel Spaander was familiebezit. Vorig jaar ging dit hotel-restaurant aan de Volendammer Dijk – onder meer bekend van de vele beroemde schilderijen – in de coronacrisis failliet en is het sinds enkele maanden verhuurd.

Pater Klaas Schilder (Madoet)

Het Missieteam dat Aaf Beers runt, is ook verbonden met haar oudste broer Klaas Schilder. Op elfjarige leeftijd ging hij naar het seminarie van de paters Assumptionisten in Boxtel. In 1965 werd hij priester gewijd en enkele maanden later vertrok hij naar Congo om daar als missiepater aan de slag te gaan. Aaf Beers hielp haar broer graag aan de nodige materialen die hij daar in het verre Afrika goed kon gebruiken. Het bleef niet bij wat kleding of een nieuwe kazuifel. Door de jaren heen bouwde pater Klaas zo'n 120 kerken en Aaf Beers en het Werkend Missieteam namen het op zich dat al die kerken gevuld werden: van een kruis op het dak tot een miskelk en van

Foto's: Angelique Broerse-van Hal

kruiswegstaties tot kazuifels in alle liturgische kleuren. En pater Klaas gaf deze objecten vaak weer door aan collega-priesters, die elders in de omgeving ook kerken en scholen bouwden. Gaandeweg breidde het aantal projecten zich uit en werden parochies, tehuizen en missieprojecten in Algerije, Suriname, Albanië, Roemenië en Polen voorzien van meubels, kleding en medicijnen. Beers: "Inmiddels vertrekt er iedere drie weken een volle vrachtwagen. Deze dozen gaan volgende week naar Bulgarije." Zo zijn er in de loop van de tijd honderden tot de nok toe gevulde containers vanuit Volendam de wereld overgegaan. Dus niet alleen de BZN, de palingsound of de garnalen...

De grote vraag die oprijst bij het aanschouwen van de grote loods aan opslagruimte midden in Volendam en het aantal gevulde trailers is: Waar komen al deze spullen vandaan? Beers-Schilder: "In het begin werd er geld ingezameld door te werken, garnalen pellen bijvoorbeeld, maar ook een wasseret te schoonhouden en trappenhuizen bij een bouwbedrijf. We deden dat werk vaak in de pauzes, als het maar wat geld opleverde voor het goede doel." Later ging het Missieteam ook goederen inzamelen.

Oost-Europa

Na de Val van de Muur in 1989 verbreedde het Missieteam zijn focus van alleen Afrika naar ook Oost-

Europa. Daar konden ze ook veel gebruiken. Beers: "Er zijn hele schoolklassen aan meubilair die kant op vervoerd. Basisscholen in Volendam kreeg nieuw meubilair en doneerden het oude aan ons." Hier hielp het bedrijf van Bart Smit (van de speelgoedwinkels - red.). Er werden vrachtauto's beschikbaar gesteld om trailers vol naar het oosten te transporteren. "Zo'n trailer werd dan helemaal volgestopt, normaal zo'n zeven ton, nu gevuld met twintig ton aan bruikbare spullen." Het was pionieren in die tijd. De vrachtwagens waren zo

vol geladen dat er extra voorzichtig gereden moest worden, bijna sluisstand, door het heuvelachtige Oost-Europese landschap, met vaak slechte wegen.

Er zijn in de loop van de tijd honderden containers vanuit Volendam de wereld overgegaan

Bekend in heel Volendam

Het Missieteam van Aaf Beers en haar vrijwilligers is wijd en zijd bekend. Vanuit alle hoeken is er aanvoer van spullen en ook voedsel voor de lokale Voedselbank. Niet alles wat binnengebracht wordt, wordt verscheept of

vervoerd naar Afrika of Oost-Europa. Er vindt een selectie plaats, want Aaf Beers is van mening dat je een ander iets geeft wat je ook aan je eigen vrienden zou geven. "Een arm mens wil ook wat moois." Het moet er nog knap uit zien, anders wordt het niet opgestuurd.

Aan vrijwilligers ook geen gebrek. Op dit moment helpen zo'n zestig, vooral mannen, bij het Missieteam. Volendammers zijn aanpakkers. Ze willen graag iets om handen hebben. En - zo wordt er gezegd - in het Praathuis (aan de Dijk) ga je dood, "want zonder schakelen ga je niet vooruit".

Meewerken aan de genade

Het Werkend Missieteam is een begrip in Volendam. En Aaf Beers-Schilder is de drijvende kracht. Meer dan vijftig jaar is ze er met ziel en zaligheid dag en nacht mee bezig geweest. Zelfs toen ze door de corona vier weken thuis moest blijven, was het Missieteam niet uit het hoofd. "Ook dan blijf ik aan het werk en denk ik: dit moet nog even geregeld worden en dat." Aaf Beers-Schilder is een harde werker met een groot vertrouwen dat alles goed komt. Ze is in woord en daad een voorbeeld van het katholieke 'meewerken aan de genade'. Zij en haar team deden en doen hun best en God de rest... ■

Carolien Hoogenboom

